

Stagen. De skagenske Fisterere sige, at der er saa godt som ingen andre, der bringe Fisk til Frederikshavn end de, og i det Øjeblik, der bliver bygget en Fisterhavn ved Stagen — om dette vil ske, skal jeg ganske lade staa hen; derom vil der for Resten blive talt, naar vi komme til Indenrigsministeriets Budget — synes det altsaa, at Fiskeetablissementet i Frederikshavn ganske vil tabe sin Nytte. Endelig kan jeg heller ikke se bort fra, at der selv blandt Fiskehandlerne i Frederikshavn ingenlunde er Enighed om Hensigtsmæssigheden af det, der er foreslaaet.

Tilbage har jeg endnu kun at nævne de 2 Endringsforslag, som ere stillede af Medlemmer uden for Udvalget, nemlig de ærede Medlemmer for Søndervinge (H. Hansen) og Vestervig (N. Andersen). Jeg formoder, at de ærede Medlemmer i Overensstemmelse med, hvad der er Skik, ville tage deres Forslag tilbage, efter at de nu have været Genstand for Diskussion, og jeg skal fra min Side i Overensstemmelse med, hvad der er Skik, udtale, at Spørgsmaalene ville blive gjorte til Genstand for Overvejelse i Finansudvalget, — jeg tør efter den gængse Formel maaske sige velvillig Overvejelse. Dog maa jeg tilføje, at for saa vidt Velviljen skal give sig Udtryk i klingende Mønt, er der en lille Forskel mellem de to Forslag. Det ene kan tilfredsstilles med 500 Kr., det andet vil ganske sikkert kræve mindst tre Kuller til. Jeg nægter ikke, at jeg personlig er bleven lidt forbløffet ved denne sidste Udsgit. Efter at vi nu saa længe have vanderet langs Veithesten under Ledelse af det ærede Medlem fra Lemvig (Aberg), er det lidt overraskende, at vi nu skulle forsjætte Wandringen Nord for Tyborøn under Ledelse af det ærede Medlem fra Vestervig. Men det kan jo muligvis komme til at gaa her som i andre Tilfælde, at naar den første Forstrækkelse har sat sig, finder man sig i sin Skæbne og slaar sig til Laals med, hvad der ikke kan være anderledes.

B. Holm: Det er i Anledning af nogle Bemærkninger, som den højtærede Minister henvendte til mig i Saar i Anledning af nogle Udtalelser, jeg fremkom med ved Finanslovens 1ste Behandling, jeg i Dag gerne ønsker at gøre nogle Bemærkninger. Jeg vilde have foretrukket at gøre disse Bemærkninger straks, efter at den højtærede Minister havde talt. Naar jeg ikke desto mindre har ventet til i Dag, var det i Haab om, at den højtærede Ministers Udtalelser i Dag kunde foreligge paa Tryk, saaledes at jeg nøjagtig kunde se, hvorledes

det var, den højtærede Minister udtrykte sig angaaende det omhandlede Spørgsmaal. Den højtærede Ministers Svar, saaledes som det var henvendt til mig, forekom mig nemlig ikke saa lidt gaadefuldt. Den højtærede Minister sagde nemlig, saa vidt jeg forstod ham, at jeg ved Finanslovens 1ste Behandling havde antydnet, at der bestod et Forhold mellem Fabrikterne af Klæde til Særnbanevæsenets og Postvæsenets Personale og Leverandørerne. Noget saadant har jeg ikke med et eneste Ord omtalt, hvad den højtærede Minister vil kunne se, hvis han har set mine Udtalelser i Rigsdagstidenden, og skal en Sag undersøges, burde den dog undersøges paa Grundlag af det, man har udtalt, og ikke paa Grundlag af noget ganske andet; ved det sidste kommer jo Svaret til at gaa i en ganske anden Retning end rimeligt er. Den højtærede Minister sagde derimod, at Forholdet var saaledes, at der var normeret et vist Maal Klæde, som blev udmaalt til dem, som skulde levere Uniformer, og at der var truffet den Bestemmelse, at det, som ikke blev brugt, blev købt tilbage af Statsbaneadministrationen til Fabrikpris, medens de vedkommende skulde erstatte det, som de ved Tilfæringen kom til at mangle. Saaledes forstod jeg den højtærede Minister. . . (Ministerens for offentlige Arbejder [Ingerslev]: Det er rigtigt). Men det, jeg spurgte om, var jo netop, om det var Tilfældet. Altsaa det, som jeg sagde, jeg havde hørt omtale, var, at Forholdet skulde være saaledes, at Statsbaneadministrationen var kommen ind paa at købe det Klæde tilbage, som de vedkommende kunde spare ved Tilfæringen af Uniformerne, og jeg har altsaa Ret i min Paatale. Jeg har derimod ikke med et Ord omtalt, at der skulde eksistere noget Forhold, mellem Leverandørerne og Fabrikterne, idet jeg udtrykkelig udtalte, at jeg var velvidende om, at Staten selv købte Klædet, og jeg sagde udtrykkelig, at dette selvfølgelig var rigtigt, idet Staten saa kunde sikre sig, at der blev leveret ordentligt Materiale til Uniformerne. Forholdet er altsaa, som sagt, dette, at Klædet i det nævnte Tilfælde bliver købt tilbage af Administrationen. Men saa er det jo rigtigt, hvad jeg paatalte, at derved fremmer Administrationen absolut Kniberisystemet. Jeg sagde ved 1ste Behandling, at den dhgtige Jagmand: den Mand, som vil levere ordentlige Uniformer, maatte tage ordentlig Maal og kunde ikke skære en Uniform ud af mindre Maal end det, der almindeligvis skal til for at levere et ordentligt Klædningsstykke, hvorimod en mindre samvittighedsfuld Mand, en Mand, som ikke